

Koronavirus

Georg Soldner, 12. marec 2020 (vir: <https://goetheanum.co/de/nachrichten/das-coronavirus>)

Za živinozdravnika so korona virusi nekaj vsakdanjega, toda zdaj je koronavirus SARS-CoV2 prestopil mejo do ljudi. Kaj je virus, kako napade organizem in kako lahko odgovorimo?

Virusi so tesno povezani s fizičnim v našem organizmu. Izhajajo iz substance dedne zasnove in lahko kot taki vplivajo na presnovo celic in pri tem lahko celice organizmu odtujijo. Če pride do infekcije, prodirajo virusi v organizem, potem organizem spozna, da so določene celice preko virusov odtujene in začnejo delati nekaj drugega kot je pa smisel celote. Organizem se začne obračati proti tem celicam, da bi jih eliminiral. Simptomi bolezni, ki tako nastopijo, niso nič drugega kot poskus organizma, da se znebi okuženih celic in s tem virusov npr. s kašljanjem, vročino, zasluženostjo. Kdor umre zaradi virusne okužbe, bo zaradi tega tudi žrtev svoje lastne obrambe.

Odtujenost od telesa

Kolikor bolj je človek torej že v situaciji, da mu je telesno tuje, toliko bolj je dovzeten za to virusno obolenje, ki se zdaj imenuje COVID-19. To velja po naravi za višjo starost, ko kosti slabijo, mišična masa se razgrajuje, kakor tudi pri kroničnih obolenjih.

Pri okužbi s koronavirusom je tako, da lahko bolezen poteka posebej težko pri starejših od 80 let, obolelih z diabetesom tipa II ali s srčno-žilnimi boleznimi. Kolikor manj sem prisoten v svojem telesu, kolikor manj je moje telo v tem smislu prežeto z mojim jazom, toliko lažje se okužba razširi v mojem telesu in toliko izrazitejše so lahko posledice. Pri tem seveda šteje, kako ravnamo z osebo, ki je na testu pozitiven. Tako se obolele nemudoma odstrani iz njihovega domačega okolja in na Kitajskem so jih skupaj z mnogimi drugimi obolelimi oskrbovali v ustreznih improviziranih nastanitvah. Uradna medicina pri tem žal nima učinkovitih zdravil ali cepiv. Pogosto se vročina zbija z zdravili. Toda kar lahko v težkih primerih rešuje življenje, je podpora s kisikom in prehodno umetno dihanje z aparati, zaradi tega pa je pomembno, da se klinična oskrba po možnosti lahko osredotoči na težko obolele paciente.

Po vsem, kar tukaj vemo, sta strah in zdravljenje z zbijanjem vročine terapija, ki paciente dela še bolj bolne, kot pa da bi jih zdravila. Namreč, kar človeku pomaga v premagovanju bolezni, je vse, kar ga podpira pri tem, da bolje prežame in ogreje svoje telo, da bi lahko bil »bolj doma« v svojem telesu. Glede na to ne preseneča, da bolezen za otroke tako rekoč ni nevarna. Nadalje velja to do starosti 50 let, do katere je potek bolezni večinoma enak normalni gripi. Pri tem so kašelj, nahod in izčrpanost značilni prvi simptomi. K temu se nato lahko pridruži kot nevaren vidik pljučnica, ki jo lahko prepoznamo predvsem po povišani frekvenci dihanja.

Odnos do sonca

Virus ima torej z medicinskega stališča posebno negativne značilnosti. Tako lahko zelo dolgo traja, da postane organizem »buden« in opazi, da ima opraviti s tujim gostom, ki grozi, da mu bo škodoval. Obstaja primer, kjer se je bolezen razvila šele po 27 dneh po okužbi. Povprečno je ta razpon pri 5 dnevih in po 12,5 dnevih se manifestira 95 odstotkov primerov. Zato se po potrebi se določa dvotedenska karantena. Poleg tega je ta virus bolj prenosljiv od virusa normalne gripe. Pri slednji ena oseba okuži morda 1,3 drugih, pri koronavirusu nekje 3 druge (pri visoko kužnih boleznih kot ošpice ali oslovski kašelj se okuži 12 do 18 ljudi). Stopnja kužnosti je torej višja kot pri gripi in istočasno je kasneje vidna. Te lastnosti spodbujajo epidemično širjenje, kar v svetovnem merilu povzroča živčnost zdravnikov.

Odnos do živalskega sveta

Zagotovo se postavlja veliko vprašanje, uganka: od kod prihajajo ti očitno nove vrste virusi in zakaj so nastali? Zanimivo je, da mnogi od virusov izhajajo iz živalskega sveta. Koronavirus domnevno od javanskega netopirja. Zakaj postajajo virusi iz živalskega sveta nevarni ljudem? V današnjem času povzročamo ljudje živalim nepojmljivo trpljenje; od množičnega klanja do poizkusov z laboratorijskimi živalmi vodijo do bolečin, ki jim je živalski svet nemočno izpostavljen. Lahko morda to trpljenje vodi do posledic, ki spreminjajo viruse, ki domujejo v živalskih organizmih? Navajeni smo upoštevati samo telesno raven in jo gledati večinoma ločeno od duševnih. Raziskave črevesne flore, mikrobioma, kamor spadajo ne samo bakterije, ampak tudi virusi, dokazujejo nasprotno. S tem se ne postavlja samo mikrobiološko vprašanje glede izvora virusov, ampak tudi moralno vprašanje glede ravnanja z živalskim svetom. Rudolf Steiner je na te povezave opozoril pred več kot 100 leti. Danes je na nas, da raziščemo te odnose in poleg naravoslovnih analiz postavimo globlja vprašanja.

Kaj lahko naredimo?

Obstaja niz ukrepov v osebnem obnašanju, ki podpirajo organizem v tem, da se spopade z boleznijo. K temu spada odpoved alkoholu, kolikor mogoče zmanjšano uživanje sladkorja in skrb za življenjski ritem, ki nas vodi v odnos do sonca. Naš imunski sistem pogosto trpi prav zaradi pomanjkanja sončne svetlobe, to je pomanjkanje, ki se najmočneje izraža prav v mesecu marcu. Če gledamo skozi celo leto, je zato v naših širinah najvišja umrljivost konec marca. To je povezano s pomanjkanjem sonca v zimskih mesecih in spominja na to, da se izjemno splača dnevno in pozimi opoldne iti na prosto in se tako povezati s periferijo, povsem elementarno s kozmosom. Rudolf Steiner je o tem izčrpno govoril ob ustanovitvi antropozofske medicine na primeru tuberkuloze, še preden je bil odkrit vitamin D. Pri tem za imunski sistem velja, da lahko tablete vitamina D le omejeno nadomestijo sončno svetlobo. Potenciran fosfor in ustrezno potencirano meteorsko železo ob jutrih lahko kot substanca svetlobe prav tako podpre odpornost. Kdor je že starejši in se morda sooča s srčno-žilnimi obolenji, se mu poleg tega priporočajo še osnovna antropozofska zdravila za srčno-žilni sistem, redna hoja in dovolj spanja. Kdor spi manj kot šest ur, je za take infekcijah občutno bolj dovzeten.

Zdrav dih za soljudi

Če torej pride zdaj do obolenja, sledi začasni pripor v karanteni, pri čemer se lahko lažji primeri zdravijo tudi doma. Pomembno se mi zdi dejstvo, da ima antropozofska medicina več desetletij izkušenj zdravljenja virusnih in bakterijskih pljučnic brez antibiotikov, z antropozofskimi zdravili in zdravili za zunanjo uporabo, ki so lahko izredno učinkovita. Zdravniki medicinske sekcije so izdelali ustrezne sheme terapij in ponudili dostop do teh mednarodnemu krogu kolegov zdravnikov.

Kaj slabi pljuča? K temu dve stvari: pomanjkljiv odnos do zemlje in do sonca ter socialne napetosti. Zaradi tega je priporočljivo, da svoja pljuča, ta organ dihanja zaščitimo od znotraj in od zunaj, tako da poskusimo uravnovesiti socialne napetosti. Kdor se nahaja v nerazrešenih socialnih konfliktih, je tu po mojem mnenju bolj ogrožen. Medicina je podprla vero v to, da se lahko s cepljenji zaščitimo pred vsemi okužbami. To je zmota. Celo cepljenje proti gripi nudi stopnjo zaščite samo 10 do 30 odstotkov; skrbno umivanje rok in higiena pri kihanju in kašljanju je prav tako učinkovito – brez možnih stranskih učinkov cepljenja. Tako je torej pomemben korak, da se ločimo od te boječe-defenzivne slike do našega okolja in našega lastnega telesa in se vprašamo, kaj lahko sami naredimo, da podpremo njegovo življenjsko moč in integriteto.